

TRESTY

Pleskanec přes ruku nebo nařízení úklidu?

*„I bez tělesných trestů lze vychovat slušné dítě!
Jenom bez tělesných trestů lze vychovat slušné dítě!
Nás taky bili jako žito a žijem! A jsme slušní!
Stromek se má ohýbat, dokud je mladý...“*

Tak nějak by mohl vypadat vnitřní boj odehrávající se v nitru rodičů právě ve chvíli, kdy na své dítě poprvé vztáhli ruku. A jsou-li to rodiče informovaní a uvědomělí, patrně se někde vzadu ozve ještě pověstný hlas, který je bude od dokonání chtěného zrazovat tvrzením, že tělesný trest je selháním rodičů...

TREST MÁ NAPRAVOVAT

Názor profesora Matějčka si v sobě nesu již velmi dlouho, vlastně od chvíle, kdy jsem si ho v některé jeho publikaci poprvé přečetla. Případá mi totiž tak logický a přirozený, že do mého rodičovského obrazu vklouzl jako dokonale vybroušený kousek puzzle. A sice, že správný trest má být v podstatě příkazání chování, které napravuje důsledky jednání, za které je dítě trestáno.

Zjednodušeně řečeno, rozlije-li dítě na zem čaj, trestem nebude křik a plácání

přes ruce, ale hadr do ruky a utírání. Jenže takový trest se jen velmi těžko aplikuje u dětí malých či u batolat. I když, pamatuji si na případ jedné maminky, jejíž syn si udělal báječnou zábavu z toho, že schválně čůral mimo WC mísu, dlouze, tajně a nepomáhalo ani křičení, ani trestání, nic. Maminka nakonec přistoupila k trestu účinnějšímu. Nechala své nervy v klidu a dala synovi hadr do ruky. Nebylo to nic moc, dílo bylo spíš rozmazáním té neplechy po ještě větší ploše, ale s důsledností, která dítě neustálým

opakováním donutila alespoň z větší části nepořádek učiněný schválně uklidit, se mamince podařilo toto chování vymýtit.

Jsou rodiče, kteří své děti nikdy v životě neudeří. Oplývají nebetyčnou trpělivostí, moudrostí a předvídavostí. V sobě si patrně nenesou tělesné tresty ze svého dětství, tresty, které byly konány na nich samých, a tedy k nim nemají sklony. Nebo naopak nesou tyto trýznivé stopy, a proto se důsledně vyhýbají podobnému jednání.

UZLÍČKOVA VÝCHOVA JAK NA TRESTÁNÍ DĚTÍ?

JEDNO PLÁCNUTÍ JE NĚKDY VÍC NEŽ TISÍC SLOV

S tímto lze souhlasit. Malé batolátko nepochopí, že opravdu nemůže píchat psa do očí klackem, že nemůže strkat vidličku do elektrické zásuvky, a že nemůže natruc mamince přejíždět na motorce vozovku ve chvíli, kdy je plná rychle jedoucích aut. Jsou prostě chvíle, kdy je jedno plácnutí přes zadek účinnější a hlavně rychlejší než tisíc slov.

NEPŘEPLÁCEJTE SE...

Ale aby se to s plácáním nepřehánělo... Někteří rodiče plácají své dítě přes zadek, přes ruku, v podstatě x krát denně, aniž by si to již nějak výrazněji uvědomovali, a aniž by si uvědomovali, že dítě na toto plácání už také nijak nereaguje. Maximálně si trochu popláče, ovšem nikoliv proto, že ho bolí poplácaná ručička, ale protože se mu zabránilo v tvoření toho, co tou nezbednou ručičkou mínilo udělat. Navíc tyto formy trestů jaksí mimoděk nejsou účinné. Může se zde odrážet také vaše nálada a je to předstupěň nedůslednosti.

Máte-li dnes horší náladu, dítě dostane plácnuto patrně za každou maličkost. Máte-li náladu dobrou, mnoho mu projde.

Zejména věci, které by u vás jindy neprošly. A zvědavé dítě tu má první prostor pro pokoušení rodičů, protože náhle zjišťuje, že pravidla někdy platí a někdy neplatí, a to je náramně vzrušující hra. Druhý důsledek takové výchovy může být mnohem horší. **Neustále plácané dítě (nemluvíme vyloženě o výprasku a bití, tam to platí samozřejmě také) považuje takové chování za normální. Začne plácát a bít vás, své spolužáky a těžko mu již vysvětlíte, že to bylo vaše výchovné selhání, že jste neměli čas, energii, sílu na to, řešit to s dítětem jinak než rychlým plácnutím. Potřeba tělesných trestů bude vzrůstat, trest nebude mít žádný motivační pozitivní účinek.**

V AFEKTU ROZHODNĚ NE!

Trest v záchvatu hněvu také není ničím dobrým a tak trochu souvisí s předchozím neuvědomělým trestáním. Vytočí-li vás dítě doběla, dejte si načas s tím, než přijdete s trestem. Zejména pak u starších dětí, ale vlastně to platí i u malých batolat, protože ta jsou chytřejší, než si myslíme.

Díky hněvu můžete přehnat razanci a sílu trestu a to vás pak bude zbytečně mrzet a dítě zbytečně bolet. To je první věc. Druhá je však ještě důležitější. **Budete-li dítě trestat ve svém vlastním afektu, dítě po-**

zná, kde jsou vaše slabé stránky a s časem je bude jen dovedně využívat ke své zábavě. Takový provokující puberták byl možná často trestán v hněvu svých rodičů. A pokud někomu vadí, že si ho rodiče nevšímají, není nic lepšího, než šlápnout na plyn a rozpálit otce nebo matku a to se pak budou dívat věci. Pohled na říčného otce je k nezaplacení a nějaká facka za to i stojí.

*Trestáním v afektu můžeme napáchat
více škody než užitek*

UZLÍČKOVA VÝCHOVA JAK NA TRESTÁNÍ DĚTÍ?

Je takové chování normální? A dává základ nápravě dětského chování? Odpovědi zkuste najít sami... Opět je to důsledek pokroucených vztahů, pomstychtivosti rodičů vůči dětem, je tu místo pro vzájemnou frustraci a sami v takové chvíli jasně cítíte, že váš vzájemný vztah s dítětem ztrácí to nejcennější - důvěru.

TĚLESNÝ TREST PROMYŠLENĚ!

„Dostaneš přes zadek, když to uděláš potřetí!

Dostaneš facku, když budeš ještě jednou mluvit sprostě!

Jestli mě zase štípneš, dostaneš přes ruku...“

Ale... nedostaneš pak tu facku taky? Každé fyzické násilí si dobře rozmyslete. Nějaké to poplácnutí nemusí být škodlivé, naopak, ale na druhou stranu snadno brzy pocítíte, že se dostáváte do začarovaného kruhu vzájemného násilí. Maminka a tatínek mě můžou plácát a bít, a já nemůžu? Říká si pak malé batole a vesele pleská rodiče či je v nejhorším případě vztekale bije. Takovýto afekt může být u každého dítěte, i toho nejlépe vychovávaného. Je to pochopitelné, agresivita je přirozenou součástí každého člověka a malé dítě ji prostě ještě nedokáže vědomě ovládat. Ale častěji a téměř na denním pořádku se takové chování objevuje u dětí, které jsou fyzicky trestány.

TREST MÁ POUČIT A NAPRAVIT ŠKODU

A dostáváme se opět na začátek, tedy k již zmiňovanému, že trest by měl poučit a napravit způsobenou škodu. Zkuste více přemýšlet nad nevhodným jednáním svých dětí a jde-li to, zvolte tuto formu trestu. Malého nepořádníka nechte uklidit to, co vědomě a schválně způsobil, vyhněte se trestání v hněvu, i když je to velmi obtížné a snažte se hledat i jiná řešení, než je dokazování fyzické převahy nad svým mláďetem. Jeden výchovný štulec má někdy cenu zlata a promlouvá řečí nejsrozumitelnější, ale je u toho třeba používat rozum.

AUTOR: Renata Petříčková
FOTO: Shutterstock

Tento článek vám přinesl multimedialní časopis

UZLÍČEK .CZ

časopis pro nejkrásnější období vašeho života

Přestaňte utrácet za tištěné časopisy pro těhotné ženy a maminky s dětmi!

STÁHNĚTE SI JE VE FORMÁTU PDF

čtete a posloucháte také v mobilu

ZDARMA!

Každý měsíc 80 stran odborných informací a zábavy pro těhotné ženy a rodiče **ZDE...**

omalovánky

MP3 pohádky

videa

soutěže

UZLÍČEK časopis pro nejkrásnější období vašeho života

TÉMA MĚSÍCE
ESTETICKÁ MEDICÍNA LIPOSUKCE
Když ani cvičení a diety nepomáhají...
nový seriál

Vedeme **děti** k aktivnímu sportu
Seriál: Začínáme s MODERNÍ GYMNASTIKOU

Vaše **Exklusivní** zpovědi
„HON ZA DOKONALÝM TĚLEM MĚ DOHNAL K ANOREXII A PAK I K BULIMII“

JAKOU BARVU DO DĚTSKÉHO POKOJE?

- Které barvy ovlivňují spánek?
- Jak zmírnit hyperaktivní děti?
- Kterých barev se vyvarovat?

TĚHOTENSTVÍ S KOMPLIKACÍ
Jak se rodit s **EPILEPSIÍ?**

EXKLUZIVNĚ
ANDREA VRÁNOVÁ - KLOBOUČKOVÁ
„Recept na rychlý porod?
Neznát pohlaví miminka“

Květen 2008

www.uzlicek.cz